

6. februar 2019
J.nr. 2017 - 6695
.

Til Folketinget – Skatteudvalget

Til udvalgets orientering vedlægges høringsskema samt de modtagne høringssvar vedrørende forslag til Lov om anvendelse af multilateral konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning (L 160).

Karsten Lauritzen

/ Nina Legaard Kristensen

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
<i>Advokatrådet</i>	Advokatrådet har ikke bemærkninger til lovforslaget.	
<i>Danske Byggeri</i>	Dansk Byggeri har ikke bemærkninger til lovforslaget.	
<i>Dansk Erhverv</i>	Dansk Erhverv finder det yderst positivt, at regeringen ønsker at tilslutte sig hele konventionen. Dansk Erhverv finder det særligt positivt, at Danmark tilslutter sig voldgiftsdelen.	
<i>Danske Rederier</i>	Danske Rederier støtter lovforslaget. Det er forventningen, at der med konventionen og EU's voldgiftsdirektiv i langt højere grad end hidtil vil kunne opnås enighed i skattetvister. Dette vil føre til øget forudsigelighed for virksomhederne.	
<i>DI</i>	DI ser positivt på lovforslaget. Konventionen indeholder regler såvel til gunst som ugunst for erhvervslivet. DI ser bestemmelserne i konventionen som en samlet helhed, hvor der overordnet set er fundet en rimelig balance. DI lægger særlig vægt på bestemmelserne om, at skattetvister skal kunne afgøres ved voldgift. Muligheden for voldgift vil i sig selv tilskynde landenes kompetente myndigheder til at nå til enighed. DI er enig med Plesner i de synspunkter, som tilkendes gives i høringssvaret derfra om, at en afgørelse fra en	Der henvises til kommentarer til høringssvaret fra Plesner.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	administrativ klageinstans ikke skal afskære voldgift.	
<i>Erhvervsstyrelsen</i>	Erhvervsstyrelsen har enkelte bemærkninger til udformningen af lovforslagets bemærkninger om administrative konsekvenser.	Lovforslagets bemærkninger er tilrettet i overensstemmelse hermed.
<i>FSR – danske revisorer</i>	<i>FSR har nedenstående bemærkninger af generel karakter.</i> FSR finder det positivt, at Danmark implementerer konventionen, og at de fleste af de forbehold, der blev taget i forbindelse med undertegnelsen, er fjernet. FSR opfordrer til, at det oprindelige formål med dobbeltbeskatningsoverenskomsterne ikke glemmes. Det synes svært at finde forståelse for, at skattemyndighederne ikke skulle have tilstrækkelig beskatningshjemmel i national lovgivning og har behov for yderligere støtte i DBO'erne. Det er ligeledes svært at forstå, at processen for at opnå en lempelse synes at blive mere kompliceret og tildeler skattemyndighederne adskillige muligheder for nye skøn. FSR antager, at en DBO fortsat ikke kan udgøre hjemmel til beskatning i Danmark. FSR finder, at den danske oversættelse af konventionen visse steder forekommer uhensigtsmæssig.	Det er korrekt, at en beskatningsoverenskomst ("DBO") ikke i sig selv kan udgøre en hjemmel til beskatning i Danmark. DBO'erne er imidlertid nødvendige for fordelingen af beskatningsretten mellem to lande og hermed også for afgørelsen af, hvornår der skal gives lempelse for dobbeltbeskatning. På baggrund af en efterfølgende dialog med FSR er der foretaget

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	FSR foreslår, at den danske oversættelse revideres, så den mere præcist reflekterer den originale engelske tekst. FSR savner præciseret, at hverken lovforslaget eller konventionen alene bør anvendes som fortolkningsbidrag ved fortolkning af de enkelte elementer i konventionen. Det bør præciseres, at fortolkningen bør ske med afsæt i de relevante BEPS-rapporter, jf. det ”Explanatory Statement”, der blev udarbejdet i forbindelse med konventionen. FSR noterer sig, at ikke alle Danmarks DBO’er er opført som omfattede skatteaftaler i lovforslagets bilag 3. Således findes bl.a. DBO’erne med Holland, Schweiz og Tyskland ikke på listen. FSR finder det positivt, at der indføres mulighed for voldgift også med lande uden for EU. FSR kan dog godt være bekymret for, om processuelle forhold kan virke hindrende for anvendelsen af voldgift. FSR opfordrer til, at der fastsættes mere klare retningslinjer. Det sy-	enkelte justeringer af oversættelsen. Det er korrekt, at de OECD BEPS-rapporter, der ligger til grund for udarbejdelsen af konventionen, vil være vigtige fortolkningsbidrag. Det kan tilføjes, at samtlige bestemmelser i konventionen nu er indarbejdet i OECD-modellen for DBO’er og/eller i kommentarerne til denne. Her vil også kunne findes fortolkningsbidrag. Som anført i afsnit 4.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger er der i forhold til efterlevelse af konventionens standarder intet til hinder for, at to lande vælger at ændre deres DBO ved en bilateral ændringsprotokol i stedet for via konventionen. Dette gælder for såvel minimumstandarderne som for de frivillige elementer. En sådan aftale foreligger med Holland, Schweiz, Tyskland og de nordiske lande. Konventionen er resultat af et arbejde, hvor en lang række lande har været involveret, og hvor en lang række hensyn har skullet imødekommes. Det har ikke været muligt at fastsætte fælles retnings-

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	nes retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at mange vigtige aspekter bliver genstand for forhandling uden klare retningslinjer for, hvordan det skal ske i praksis. Det synes at være et realistisk scenarie, at muligheden for voldgift elimineres på grund af uenighed mellem landenes myndigheder. FSR stiller spørgsmålstegn ved vurderingen af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet og for stat, regioner og kommuner. <i>FSR har nedenstående bemærkninger til lovforslagets almindelige bemærkninger.</i> <u>Afsnit 2.1:</u> Det anføres i dette afsnit, at hvis Danmark faktisk skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra et andet land, skal der ikke alene være hjemmel til dette i DBO'en. Der skal også være hjemmel i den interne danske lovgivning. FSR finder dette misvisende, da en DBO udelukkende kan tildele en beskatningsret, men ikke i sig selv give hjemmel hertil. <u>Afsnit 2.2.1 (artikel 9):</u> FSR foreslår, at henvisningen til andre vilkår end dem, "der gælder på et frit marked", ændres til andre vilkår end dem, "som kunne være opnået mellem uafhængige parter".	linjer, og resultatet er blevet, at sådanne retningslinjer må aftales landene imellem. Lovforslagets økonomiske og administrative bemærkninger er udarbejdet med sædvanlig inddragelse af relevante myndigheder. Formuleringen i bemærkningerne er ændret, således at det nu fremgår, at det ikke alene skal være muligt efter DBO'en. Formuleringen i bemærkningerne er ændret.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	FSR foreslår videre, at bemærkningen om, at det andet land skal foretage en "passende nedsættelse" af fortjenesten, ændres til, at det andet land skal foretage en "korreponderende korrektion". <u>Afsnit 2.2.1. (artikel 24)</u>: Det fremgår af lovbemærkningerne, at et land "har dog ikke pligt til" at udføre forvaltningsakter m.v., som ville kunne afsløre forretningshemmeligheder, eller som ville stride mod almene interesser. FSR antager, at dette skal forstås sådan, at et land "må ikke" foretage de nævnte handlinger. FSR foreslår formuleringen ændret. <u>Afsnit 3.2.3.3 (artikel 8)</u>: FSR ønsker bekræftet, at konventionens artikel 8 ikke vil have betydning for skatteydernes begrænsede skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, når beskatningen skal nedsættes efter en DBO, også selvom nedsættelsen ikke følger af moder/datterselskabsforholdet i DBO'en. FSR ønsker endvidere bekræftet, at konventionens artikel 8 ikke har betydning for skattefriheden på udbytter modtaget af et dansk moderselskab efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2.	OECD's modeloverenskomst, som er forlægget, anvender udtrykket "appropriate adjustment". Dette er i danske DBO'er ofte oversat som "passende regulering". Lovforslagets bemærkninger er ændret i overensstemmelse hermed. OECD's modeloverenskomst, som også her er forlægget, anvender følgende formulering: "In no case shall the provisions of (...) be construed so as to <u>impose on a Contracting State the obligation...</u>" (understregning tilføjet). Dette er afspejlet i det afsnit, som FSR henviser til. Det kan bekræftes, at konventionens artikel 8 ikke vil have betydning for skatteydernes begrænsede skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c. Efter den nævnte bestemmelse omfatter skattepligten ikke udbytter fra datterselskabsaktier, når beskatningen skal frafaldes eller nedsættes efter EU's moder/datterselskabsdirektiv eller en DBO. Dette vil fortsat være gældende. Konventionens artikel 8 ændrer ikke det forhold, at der efter DBO'erne skal ske en nedsættelse af udbytteskatten, også når betingelserne for at anvende bestemmelserne om en særligt lav sats for udbytteskatten i moder/datterselskabsforhold ikke er opfyldt.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<u>Afsnit 3.2.4.2 (artikel 13)</u>: FSR ønsker uddybet, hvorfor valgmulighed B ikke vælges, idet den ses at være lempeligere for erhvervslivet. Det er FSR's vurdering, at en udvidelse af fast driftsstedsbegrebet på dette punkt vil medføre et meget begrænset skatteprovenu, men ikke uvæsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet og skattemyndighederne. <u>Afsnit 3.2.5.2. (artikel 17)</u>: FSR foreslår at anvende udtrykket "korresponderende korrektion" i stedet for "tilsvarende regulering".	Det kan ligeledes bekræftes, at konventionens artikel 8 ikke har betydning for skattefriheden på udbytter modtaget af et dansk moderselskab efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2. Konventionens artikel 8 regulerer kildelandets adgang til at beskatte – ikke bopælslandets. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 1 blev der ved opdateringen af OECD's model for DBO'er i 2017 indsat en bestemmelse svarende til valgmulighed A. Ved forhandlinger om nye eller ved genforhandling af gældende DBO'er tages der fra dansk side i meget vid udstrækning udgangspunkt i OECD-modellen, jf. afsnit 4.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Bestemmelser svarende til valgmulighed A vil hermed komme til at indgå i grundlaget for Danmarks fremtidige forhandlinger om DBO'er. Det vil være konsekvent og sikre ensartethed i danske DBO'er, at samme elementer også kommer til at gælde bagudrettet i forhold til allerede gældende DBO'er. Konventionen anvender udtrykket "corresponding adjustment". Det anvendte udtryk "tilsvarende regulering" anses for at være en korrekt oversættelse til dansk.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<i>FSR har nedenstående bemærkninger til lovforslagets specifikke bemærkninger.</i>	
	<u>Artikel 3 (transparente enheder):</u> FSR foreslår en præcisering af bemærkningerne til bestemmelsens stk. 2. <u>Artikel 4 (dobbeltdomicilerede enheder):</u> FSR foreslår, at konventionens artikel 4 ikke implementeres, idet det foreslåede system med gensidig aftaleprocedure efterlader betydelig retsikkerhed.	Den foreslåede præcisering er foretaget. Spørgsmålet handler om den situation, at en juridisk person, f.eks. et selskab, er fuldt skattepligtig til to lande efter disse landes interne lovgivning – eksempelvis fordi et selskab er registreret i land A, mens dets virkelige ledelse har sit sæde i land B. Det skal i et sådant tilfælde afgøres, om selskabet i DBO'ens forstand er hjemmehørende i land A eller land B. En person (fysisk eller juridisk) kan i relation til en DBO kun være hjemmehørende i ét af de to lande. Efter OECD-modellen, som denne var affattet før 2017, ville en sådan dobbeltdomicileret juridisk person være hjemmehørende i det af de to lande, hvor den virkelige ledelse har sit sæde. Dette blev ved 2017-opdateringen af OECD-modellen ændret, således at de kompetente myndigheder skal afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale. Ved afgørelsen skal der tages hensyn til såvel ledelsens sæde som andre relevante kriterier. Ledelsens sæde er hermed fortsat et kriterium – og et vigtigt kriterium – men det er ikke længere det eneste kriterium.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<u>Artikel 7, stk. 3-5 (forhindring af misbrug af aftaler)</u>: FSR foreslår, at fortrydelsesparagraffen i de nævnte stykker tilvælges. Hvis det skønnes, at muligheden allerede ligger inden for de kompetente myndigheders kompetenceområde, synes det naturligt, at der fastsættes retningslinjer for dette, så ensartet behandling sikres.	I kommentarerne til OECD-modellen angives det som baggrund for ændringen, at der har været et antal sager om skatteundgåelse, hvor dobbeltdomicilerede selskaber har været involveret. Ved forhandlinger om nye eller ved genforhandling af gældende DBO'er tages der fra dansk side som tidligere nævnt i meget vid udstrækning udgangspunkt i OECD-modellen. Det vil også her være konsekvent og sikre ensartethed i danske DBO'er, at samme elementer kommer til at gælde bagudrettet i forhold til allerede gældende DBO'er. Som nævnt vil ledelsens sæde fortsat være et vigtigt kriterium ved afgørelsen af, hvor en dobbeltdomicileret juridisk person er hjemmehørende, og det vil være et kriterium, som man vil lægge stor vægt på. Samtidig vil det dog blive muligt at vælge andre relevante kriterier, hvis det skulle vise sig nødvendigt for at forhindre omgåelse. Som det fremgår af bemærkningerne til de pågældende bestemmelser, foreslås ”fortrydelsesparagraffen” ikke tilvalgt. Dette sker ud fra en opfattelse af, at den fleksibilitet, som bestemmelsen er udtryk for, allerede ligger inden for rammerne af almindelig skatteforvaltningsvirksomhed hos de kompetente myndigheder.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<u>Anvendelse af begrebet ”som sådant” i artikel 13 og 3:</u> FSR henviser til to steder i lovbemærkningerne, hvor der henholdsvis omtales et fast driftssted ”som sådant” og et interessentskab ”som sådant” og spørger, hvad dette dækker over. <u>Danmarks forbehold efter artikel 28, stk. 2, vedr. dommer og offentliggørelse:</u> FSR noterer sig, at Danmark efter lovforslaget bl.a. skal tage et forbehold, hvorefter den anden part skal acceptere, at formanden for voldgiftspanelet skal være dommer, og at Danmark kan offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspanelet. FSR foreslår, at dette forbehold fjernes. Ønskes det opretholdt, bør det som minimum ændres, så det er i tråd med EU’s voldgiftsdirektiv.	Ordene ”som sådant” er slettet de to steder. Forbeholdet opretholdes uændret i sin helhed, jf. nedenstående kommentarer.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	Forbeholdet er iflg. FSR mere restriktivt end de tilsvarende regler i EU's voldgiftsdirektiv og kan virke som en teknisk barriere for, at voldgift overhovedet kan anvendes. FSR citerer i denne forbindelse EU-direktivets artikel 8, hvoraf det fremgår, at formanden skal være dommer, "(m)edmindre andet aftales af de pågældende repræsentanter for hver kompetent myndighed og de uafhængige højt estimerede personer...". Denne mulighed findes ikke i forbeholdet, som dette er formuleret, hvilket iflg. FSR er en væsentlig og urimelig stramning i forhold til EU's voldgiftsdirektiv. For så vidt angår den anden del af forbeholdet gør FSR opmærksom på, at det af voldgiftsdirektivets artikel 18 fremgår, at de berørte personer ved en offentliggørelse kan foretage indsigelser. En sådan mulighed foreligger ikke efter forbeholdet, som således også på dette punkt er udtryk for en stramning i forhold til direktivet. Offentliggørelselement findes betænkeligt, da det kan have en afskrækkende effekt for skatteyderne. FSR beder afslutningsvis om en redegørelse for, om Danmarks almindelige regler for nedlæggelse af forbud om offentliggørelse vil finde anvendelse for skatteydere i de tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse efter endt voldgift.	Det er korrekt, at der i EU's voldgiftsdirektiv gives mulighed for at aftale, at voldgiftspanelets formand ikke skal være dommer, jf. lovforslagets bemærkninger, hvor indholdet af direktivets artikel 8, stk. 6, er refereret. Det er ikke en mulighed, som fra dansk side vil blive udnyttet. Danmark lægger tværtimod stor vægt på at sikre voldgiftspanelernes uafhængighed. Det sker ved at sikre, at formanden lever op til de krav om uafhængighed, der gælder for dommere. Af voldgiftsdirektivets artikel 18, stk. 3, 1. pkt., fremgår følgende: "Hvis de kompetente myndigheder eller den pågældende berørte person ikke giver deres samtykke til offentliggørelsen af den endelige afgørelse i sin helhed, offentliggør de kompetente myndigheder et sammendrag af den endelige afgørelse." Forbeholdet går netop ud på, at den anden part skal acceptere, at Danmark offentliggør et sådant sammendrag. Der er som ovenfor nævnt ikke tale om offentliggørelse af en endelig afgørelse i sin helhed, men alene om et resumé.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<u>Forbehold, jf. artikel 19, stk. 12, vedr. voldgift ved afgørelse fra klageinstans eller domstol:</u> Efter lovforslaget skal Danmark tage forbehold efter konventionens artikel 19, stk. 12, litra a og b, således at sager i de nævnte tilfælde ikke kan undergives voldgift. Dette begrundes i lovforslaget med, at de kompetente myndigheder i Danmark ikke har mulighed for at fravige afgørelser, der er truffet af en retsin- stans eller af et administrativt nævn, dvs. en klageinstans. FSR finder denne begrundelse for- virrende og i strid med Skattesty- relsens holdning og citerer i denne forbindelse forskellige afsnit fra Juridisk Vejledning. <u>Forbehold jf. artikel 23, stk. 5 og 7, vedrørende fortrolighed:</u> FSR finder dette uhensigtsmæssigt og i strid med formålet med voldgift. FSR spørger til baggrunden for og rækkevidden af dette forbehold. <u>Øvrige bemærkninger:</u> FSR opfor- drer til, at der tages så få forbehold som muligt.	Der henvises til kommentarer til høringssvar fra Plesner, som har rejst et tilsvarende spørgsmål. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget anses fortrolighed for at være af vital betydning for be- handlingen af skattesager – ganske som det gælder ved myndigheder- nes behandling af skattesager in- ternt i Danmark. Som ligeledes an- ført i bemærkningerne medfører brud på fortroligheden, at de ude- stående spørgsmål, som ligger til grund for voldgiftssagen og den gensidige aftaleprocedure, forbli- ver uløste. Der henvises til kommentarerne i det ovenstående.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	FSR opfordrer til, at der ikke stilles for strenge krav til de oplysninger, der skal forelægges for, at en sag kan realitetsbehandles, jf. konventionens artikel 19, stk. 10. FSR ønsker bekræftet, at en skatteyder kan anmode om voldgift i situationer, hvor der anmodes om løsning af en tvist efter den gensidige aftaleprocedure lige inden 3-årsfristens udløb, og hvor de kompetente myndigheder ikke kan nå til enighed inden for 2-årsfristen, dvs. på det 5. år efter en kendelse, der har medført dobbeltbeskatning. Endelig ønsker FSR bekræftet, at vedtagelse af lovforslagets bestemmelser vedrørende voldgift eller tilsvarende implementering af EU-voldgiftsdirektivet medfører, at voldgiftsklausulerne i Danmarks DBO'er med Israel, Schweiz og Japan aktiveres.	Dette vurderes at være en korrekt fortolkning. Vedtagelse af lovforslaget vil ikke i sig selv medføre, at voldgiftsklausulerne med de nævnte lande aktiveres. Efter vedtagelsen af lovforslaget skal ratifikationsproceduren sættes i værk, dvs. at et ratifikationsinstrument skal deponeres hos depositaren (OECD's generalsekretær). Konventionen vil være gældende for Danmark tre måneder herefter. Aktivering af voldgiftsklausulerne med Israel, Schweiz og Japan vil herefter bero på, om andre lande, der har ratificeret konventionen, har valgt voldgift, og om der er et "match" med de valg, som Danmark har truffet. Når dette er tilfældet, vil de nævnte voldgiftsklausuler blive aktiveret. Derimod medfører ikrafttrædelse af EU-direktivet ikke, at klausulerne aktiveres.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
		I Israels tilfælde aktiveres voldgiftsklausulen fra det tidspunkt, hvor en tilsvarende bestemmelse i en DBO mellem Danmark og et tredjeland får virkning. EU's voldgiftsdirektiv ændrer ikke Danmarks DBO'er. Det samme gælder for Schweiz' og Japans vedkommende. Dog skal voldgiftsklausulerne i de to DBO'er også aktiveres, når Danmark har tilvejebragt sit interne grundlag og procedurer for <u>gennemførelse</u> af voldgiftsbestemmelserne. Dette sker ikke ved EU-direktivet, da hverken Schweiz eller Japan er medlemmer af EU.
Plesner	Efter lovforslaget skal Danmark tage forbehold efter konventionens artikel 19, stk. 12, litra a og b, således at sager i de nævnte tilfælde ikke kan undergives voldgift. Dette begrundes i lovforslaget med, at de kompetente myndigheder i Danmark ikke har mulighed for at fravige afgørelser, der er truffet af en retsinstans eller af et administrativt nævn, dvs. en klageinstans. Plesner er ikke enig i, denne betragtning. I forbindelse med L 28 i indeværende samling <u>var</u> det genstand for drøftelse, om der burde etableres lovhjemmel til, at den kompetente myndighed kunne fravige en domstolsafgørelse. Dette ville Skatteministeren ikke at indføre. Det	Det fremgår af svaret på SAU L 28 – spørgsmål 18, at såfremt der indføres en lovhjemmel til at fravige domstolsafgørelser, vil dette medføre, at tvistbilæggesaftaler mellem de danske og andre landes skattemyndigheder hæves over de

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	blev anført i forarbejderne, at Kammeradvokaten vil blive instrueret om at anmode om berostillelse af sagen med henblik på, at procedurerne efter voldgiftsdirektivet gennemføres. Dette må efter Plesners opfattelse indebære, at afgørelser fra Landsskatteretten kan fraviges. Plesner gør gældende, at et forbud mod voldgiftsbehandling hvis sagen er afgjort af Landsskatteretten, vil forringe skatteydernes retssikkerhed i alvorlig grad, da skatte-	danske domstole. Skatteministeren tilkendegav i denne forbindelse, at en sådan retstilstand ikke skulle etableres i Danmark. En sådan lovhjemmel ville endvidere medføre, at den danske lovgivning ville gå videre end det, der følger af voldgiftsdirektivet, hvilket ikke vil være i overensstemmelse med regeringens ambition om at undgå overimplementering. Dette fastholdes, og derfor afvises det – også i relation til konventionen – at indføre en hjemmel til, at domstolenes afgørelser kan fraviges i forbindelse med voldgift. Der er ikke i L 28 taget stilling til spørgsmålet om mulighederne for at fravige en afgørelse fra en administrativ klageinstans efter nationale danske regler. Voldgiftsdirektivet indeholder alene regler for den situation, hvor de kompetente myndigheder er bundet af afgørelser fra domstole og andre judicielle myndigheder. De danske klagemyndigheder anses ikke for omfattet af begrebet ”andre judicielle myndigheder”. Direktivet må derfor forstås således, at de kompetente myndigheder skulle kunne fravige afgørelser fra disse klagemyndigheder i sager, som behandles efter direktivet. Lovforslagets bemærkninger er på dette punkt ikke tilstrækkeligt nuancerede. Det er efter konventionen muligt at tage forbehold, således at en sag ikke skal undergives voldgift, hvis en afgørelse om det

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	yderne vil være afskåret fra at anvende de øvrige retsmidler, der normalt er tilgængelige, herunder syn og skøn i forbindelse med behandling ved Landsskatteretten. Plesner gør gældende, at det vil være helt naturligt, at det ikke blot er Skattestyrelsens, men også Landsskatterettens afgørelse, der kan undergives voldgiftsbehandling.	pågældende spørgsmål er truffet af en domstol eller et administrativt nævn. Imidlertid er konventionen udformet sådan, at et forbehold vil omfatte såvel afgørelser truffet af en domstol som afgørelser truffet af et administrativt nævn. Det er efter konventionens ordlyd ikke muligt at opsplitte forbeholdet, således at det kun vil omfatte det ene af de to typer sager. Dette betragtes ikke som en hindring for, at en afgørelse truffet af et administrativt nævn vil kunne undergives voldgift, når dette er muligt efter national lovgivning. Lovforslagets bemærkninger er ændret i overensstemmelse hermed.